

Վահան Տերյան

Վիհի եզերքին

Ունկնդիր եղա հողմի խենթ երգին,
Անամոք ցավի սրտմաշո՛ւկ նվազ.
Կանգնած եմ մռայլ վիհի եզերքին,
Տրտում է հոգիս, հիվանդ ու մենակ...
Անվերջ մի ցավ է իմ սիրտը ճնշում,
Ես մոռացել եմ արեւի ուղին.
Անուրջ օրերի լույսը չեմ հիշում,
Ինձ ո՞վ է մատնել այս մատախտուղին...
Ունկնդիր եղա հողմի խենթ երգին.
Ես էլ եմ ուզում հեկեկալ անհազ.
Կանգնած եմ մռայլ վիհի եզերքին,
Տրտում է հոգիս, հիվանդ ու մենակ...

1904